

Emad pole abitud

Lastevanemate organisatsiooni esinajana ei olnud pühapäeval lõppenud Haridusfoorumil 97 osalemine just meeldiv nädalavahetuse veetmise viis, sest foorumil kõlas liigagi tihti, et vanemad vajavad abi ja õpetust oma laste kasvatamisel.

Räägiti vanemate deprivatsioonist ja õpitud abituse sündroomist, huvi- puudusest lapse hariduse vastu, oskamatuses anda kodus alusharidust jne.

Võrreldi ka eesti ja soome laste suhteid oma vanematega. Kinnitati, et soome vanematel on oma laste käekäigust nende endiga üsna sarnane pilt, eesti vanemad saavad aga järeltulijate soovidest-taotlustest valesti aru.

Võimalik, et niisugused üldistused on mingil määral õigustatudki. Usutavamana mõjunuks need aga siis, kui välja oleks öeldud teinegi tõsiasi – ka õpetaja valmidus last mõista jätab soovida.

Tagasi internaatkooli?

Erivajadusega lapse vanemal käisid mõned ettekannet kuulates lausa külmajudina üle selja. Eriti ettekande puhul, kus internaate tagasi nõuti ja käitumishälvikutele erikoolle oodati. Hälvik on üldse hirmus sõna. Tuletab rohkem meelde nahkhiirt või mõnda hoopis koledat looma, aga kindlasti ei sobi see iseloomustama käitumisraskustega last. Ometi on õpetajaid, kes tänaseni loodavad tavakoolis näha ainult nn normlast.

Seega äratas palju tähelepanu erivajadustega laste vanemate Haridusfoorumile suunatud avalik kiri, mille nägemispuuetega laste vanemate ühenduse juhatause esimees Eva Haamer osalejatele ette luges. Eva Haamer ütles, et nii kool kui ka lapsevanemad on dialoogiks valmis. Koostööga algust teha on viimane aeg.

KADRI TAPERSON

koolilapse ema

Üks võimalustest oma lapse haridusteele kaasa aidata on töö kooli hoolekogudes, millel on palju suurem otsustusõigus kui üldjuhul teatakse. Koolide hoolekogudes räägitakse enamasti remondist ja lõpupidudest, sisulisi koolielu muudatusi seal ei arutata ega otsustata.

Õpetajaamet kui eneseohverdus

Mulle tundus, et nii nagu ei sündinud Haridusfoorumil õiget diskussiooni õpetaja ja lapsevanema vahel, ei toimunud seda ka õpilase ja õpetaja vahel. Hea meelega oleks töörühmades rohkem õpilasi näha tahtnud.

Nende puudumine tegi Haridusfoorumi pisut raskepäraseks ja kuidagi vaevatuks. Tuletas meelde, et õpetaja amet on raske ja ohvreid toov. Ka foorumil oli võimalik kohata pedagooge, keda justkui väevõimuga oleks oma ametisse sunnitud.

"Põlvkondade erinevused ähvardavad areneda nendevaheliseks lõheks," ütleb Haridusfoorumi lõppdokument. Ehk on üheks lõhe põhjuseks seegi, et koolides on vähe noori õpetajaid ja vanema põlvkonna õpetajatel on raske uue ajastu noort, nõndlikku inimest mõista.

Haridusfoorum otsustas ellu kutsuda ka Koduse Kasvatuse Instituudi, mille ülesandeks on lapsevanemat harida ja temaga tööd teha. Loodetavasti tehakse laste ja –vanematega edaspidi töö asemel koostööd, nagu see vanemate ettepanekul sai kirja ka Haridusfoorumi lõppdokumenti.